

SENÁT

PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY

8. funkční období

416

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací „Protokol mezi vládou České republiky a Švýcarskou spolkovou radou, který upravuje Smlouvu mezi vládou České republiky a Švýcarskou spolkovou radou o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku a Protokol k ní, podepsané v Praze dne 4. prosince 1995“, který byl podepsán v Praze dne 11. září 2012

2012

N á v r h u s n e s e n í S e n á t u P Ā R

Senát Parlamentu České republiky souhlasí s ratifikací „Protokolu mezi vládou České republiky a Švýcarskou spolkovou radou, který upravuje Smlouvu mezi vládou České republiky a Švýcarskou spolkovou radou o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku a Protokol k ní, podepsané v Praze dne 4. prosince 1995“, který byl podepsán v Praze dne 11. září 2012

Předkládací zpráva pro Parlament

Dne 11. září 2012 byl v Praze podepsán Protokol mezi vládou České republiky a Švýcarskou spolkovou radou, který upravuje Smlouvu mezi vládou České republiky a Švýcarskou spolkovou radou o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku a Protokol k ní, podepsané v Praze dne 4. prosince 1995.

Vláda ČR vyslovila souhlas se sjednáním Protokolu usnesením č. 319 ze dne 2. května 2012.

Dvojí zdanění, ke kterému může docházet v mezinárodních vztazích, je nežádoucí, neboť snižuje příjmy, které daňovým subjektům (rezidentům) jednoho státu plynou ze státu druhého.

Protože příčinou vzniku mezinárodního dvojího zdanění příjmů a majetku je kolize daňových zákonů dvou různých států, může být toto zdanění účinně vyloučeno jen takovým opatřením obou států, které je vzájemně koordinováno mezinárodní smlouvou.

Ve vzájemných daňových vztazích mezi Českou republikou a Švýcarskem se v současné době uplatňuje Smlouva mezi vládou České republiky a Švýcarskou spolkovou radou o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku, která vstoupila v platnost dne 23. října 1996. Smlouva byla vyhlášena v České republice ve Sbírce zákonů pod č. 281/1996. Spolu se Smlouvou vstoupil v platnost i Protokol, který byl vyhlášen současně.

V návaznosti na vzájemnou iniciativu české i švýcarské strany na sjednání protokolu k této smlouvě o zamezení dvojího zdanění a na základě předchozí korespondence mezi příslušnými úřady ČR a Švýcarska se úřady obou zemí dohodly na sjednání protokolu upravujícího stávající smlouvu, včetně původního protokolu k ní.

Sjednávání protokolů v oblasti mezinárodních daňových vztahů není ničím výjimečným, Česká republika má sjednaný protokol např. k daňové smlouvě s Nizozemím, Dánskem, Moldávií, Srbskem, Ruskem, Běloruskem atd.

Na základě článku I Protokolu bude článek 4 Smlouvy nahrazen novým zněním. Zakotvuje zejména změnu v definici výrazu „rezident smluvního státu“, spočívající v nahrazení kritéria rezidentství „místo vedení“ kritériem „místo skutečného vedení“, a to v souvislosti s obdobným pojmem použitým v článku 5 Smlouvy pojednávajícím o problematice stálé provozovny. Jde tedy o jednoznačné rozlišení těchto dvou problematik s různým dopadem do daňových

povinností poplatníka. Další změnou v daném ustanovení je to, že definice výrazu „rezident smluvního státu“ nově výslovně zahrnuje rovněž „tento stát a jakýkoliv nižší správní útvar či místní úřad tohoto státu“. Kromě uvedeného zahrnuje i některá dílčí upřesnění původního textu, která mají za cíl jednoznačně určit, že osoba může být v kontextu aplikace Smlouvy rezidentem pouze jednoho státu.

Článek II Protokolu modifikuje článek 5 odstavec 3 Smlouvy týkající se definice výrazu „stálá provozovna“, a to pokud jde o staveniště a další činnosti. Dílčí změna technického charakteru byla učiněna rovněž v odstavci 4 písm. e) daného článku Smlouvy. Obě tyto úpravy přinášejí zjednodušení pro provádění Smlouvy v praxi, přičemž nedochází k modifikaci rozhodného časového období ani k predefinování činností, které mají přípravný či pomocný charakter.

Článek III Protokolu stanoví, že odstavec 3 článku 9 Smlouvy se vypouští. Znamená to, že se pro dané účely úprav zisků v obou zemích uplatňují výlučně lhůty stanovené jejich vnitrostátními právními předpisy, tj., v České republice tři roky s možností prodloužení až na deset let.

Na základě článku IV Protokolu bude článek 10 Smlouvy pojednávající o zdaňování dividend nahrazen novým zněním. Odstavec 2 stanoví pouze jednu sazbu daně pro zdanění dividend u zdroje, a to ve výši 15 %, což je sazba, která se za splnění všech podmínek uplatňuje již dle současného textu Smlouvy. V odstavci 3 jsou však nově zakotvena určitá osvobození od zdanění dividend ve státě jejich zdroje, přičemž jsou výslovně uvedeny subjekty, které jsou tímto ustanovením pokryty (centrální banky, penzijní fondy apod.), a rovněž tak podmínky, za kterých může k osvobození docházet. Pokud jde o společnosti, nový text článku 10 zajišťuje stejný režim, který je v současné době uplatňován na základě aplikace vnitrostátního práva České republiky. Současně je třeba zmínit, že se dále modifikuje definice výrazu „dividendy“, což zajišťuje bezproblémovou aplikaci českých pravidel nízké kapitalizace, tj., kromě jiného, i možnou překlasifikaci úroků na dividendy (opatření proti daňovým únikům).

Článek V Protokolu obsahuje zpřesnění a vylepšení textu v článku 11 Smlouvy v případě zdanění úroků, a to např. v jeho odstavci 2 ohledně definice výrazu „úroky“, kdy je výslovně uvedeno, že ten příjem, který je považován za dividendu nemůže být současně úrokem (opět kontext pravidel tzv. nízké kapitalizace a s tím související problematiky daňových úniků). Dále pak obsahuje přidání nového odstavce 4 do téhož článku, jehož prostřednictvím se doplňuje chybějící definice státu zdroje úroků.

Článek VI Protokolu obsahuje dílčí změnu dosavadního textu článku 12 odstavce 5 Smlouvy, a to v první větě ohledně zdroje licenčních poplatků. Tato úprava navazuje na úpravu v článku 4 odstavci 1 Smlouvy (viz výše).

Článek VII Protokolu modifikuje ustanovení článku 17 odstavce 3 Smlouvy ohledně příjmů z činností vykonávaných umělci nebo sportovci, jestliže takovéto příjmy plynou z veřejných fondů. Nové ustanovení výslovně uvádí postup zdaňování příjmů v takových situacích a pojednává, z logiky věci, jen o situaci, kdy je vystoupení umělce či sportovce financováno veřejnými fondy státu, jehož je daňovým rezidentem.

Ustanovení článku VIII Protokolu mění dosavadní text článku 23 Smlouvy o vyloučení dvojího zdanění v odstavci 1, pokud jde o způsob vyloučení dvojího zdanění v případě rezidenta České republiky. Nedochozí přitom ke změně metody vyloučení dvojího zdanění, ale nové ustanovení nezpochybnitelně zabezpečuje rezidentům České republiky možnost uplatnění výhodnějšího daňového režimu podle ustanovení právních předpisů České republiky, kdy se v tuto chvíli jedná o vyloučení dvojího zdanění příjmů pobíraných z titulu výkonu závislé činnosti, kdy vnitrostátní zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, umožňuje za splnění všech stanovených podmínek aplikaci tzv. metody vynětí. Další změny jsou obsaženy v odstavci 2, pokud jde o způsob vyloučení dvojího zdanění v případě rezidenta Švýcarska.

Článek IX Protokolu mění dosavadní text článku 24 Smlouvy o nediskriminaci, přičemž je třeba zdůraznit, že je nově zajištěna nediskriminace i tzv. stálých základů. Dále je zde nově upravena problematika nediskriminace v souvislosti s příspěvkem do penzijního plánu uznaného v jednom či druhém smluvním státě pro daňové účely. Smyslem této úpravy je, že fyzické osoby by neměly být odrazovány od přijetí práce v zahraničí, a to díky daňovému zacházení s jejich příspěvkem do penzijních plánů, které jsou nabízeny v jejich domovské zemi a na kterých se účastní s cílem zajištění důchodových dávek. Obdobné ustanovení má Česká republika v tomto typu smlouvy např. s Francií.

Článek X nahrazuje stávající článek 26 Smlouvy tak, že nově zajišťuje požadovanou rozšířenou výměnu informací ve vztahu k daním všeho druhu a pojmenování a zajišťuje mezinárodně uznávané standardy pro tuto oblast, která je v současné době velmi aktuální. Konkrétně je třeba uvést, že dochází i k prolomení bankovního tajemství ve Švýcarsku, což je významná změna.

Článek XI modifikuje a podstatně rozšiřuje původní protokol z roku 1995 ke stávající smlouvě, a to tak, že nahrazuje jeho odstavce 1 a 2 osmi novými odstavci, vztahujícími se k článkům 4, 7 (je již obsahem existujícího protokolu), 10, 12 (i zde dochází k potvrzení současného stavu), 18, 19, 25 a 26 Smlouvy. Osmý odstavec nového textu obsahuje ustanovení umožňující příslušným úřadům obou zemí odeprít výhody plynoucí ze Smlouvy tak, aby nedocházelo k jejímu zneužívání.

Článek XII Protokolu stanovuje, že Protokol je nedílnou součástí Smlouvy a upravuje podmínky jeho vstupu v platnost a počátek jeho praktického provádění v obou státech.

Uvedený Protokol přispěje, jak prostřednictvím rozšířené výměny informací, tak i dalšími úpravami textu, k větší právní jistotě a dále i například k lepší koordinaci činností daňových úřadů obou států směřující k omezení případných daňových úniků a podvodů.

Sjednání protokolu ke smlouvě o zamezení dvojího zdanění se Švýcarskem nevyžaduje změny v českém právním řádu a nedotkne se závazků z jiných mezinárodních smluv, kterými je ČR v současné době vázána. Členství ČR v EU nemá dopad na sjednání Protokolu. Sjednávání takovýchto daňových dokumentů je svrchovanou záležitostí každého členského státu EU. Návrh Protokolu je plně slučitelný s právem ES/EU. Protokol rovněž není v rozporu se zásadou rovnoprávného postavení mužů a žen.

Protokol ke smlouvě prezidentského charakteru (byť sjednán formálně jako dokument mezi vládami obou zemí), jehož uzavření a provádění nebude mít přímý dopad na státní rozpočet, se předkládá před ratifikací prezidentem republiky Parlamentu ČR k vyslovení jeho souhlasu, a to podle článku 49 písm. a) a e) Ústavy ČR, protože upravuje práva a povinnosti osob, resp. věci, jejichž úprava je vyhrazena zákonu.

Ustanovení tohoto protokolu budou mít po splnění všech podmínek podle Ústavy ČR při konkrétní aplikaci přednost před ustanoveními vnitrostátních právních předpisů.

V Praze dne 25. září 2012

**RNDr. Petr Nečas, v.r.
Předseda vlády**

PROTOKOL

MEZI

VLÁDOU ČESKÉ REPUBLIKY

A

ŠVÝCARSKOU SPOLKOVOU RADOU,

KTERÝ UPRAVUJE SMLOUVU MEZI VLÁDOU ČESKÉ REPUBLIKY A ŠVÝCARSKOU SPOLKOVOU RADOU O ZAMEZENÍ DVOJÍHO ZDANĚNÍ V OBORU DANÍ Z PŘÍJMU A Z MAJETKU A PROTOKOL K NÍ, PODEPSANÉ V PRAZE DNE 4. PROSINCE 1995

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY A ŠVÝCARSKÁ SPOLKOVÁ RADA,

přejíce si uzavřít Protokol, který upravuje Smlouvu mezi vládou České republiky a Švýcarskou spolkovou radou o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku, která byla podepsána v Praze dne 4. prosince 1995 (dále jen „Smlouva“), a Protokol k ní, který byl podepsán v Praze dne 4. prosince 1995 (dále jen „Protokol ke Smlouvě“),

se dohodly takto:

ČLÁNEK I

Článek 4 (Rezident) Smlouvy se nahrazuje následujícím článkem:

„Článek 4

Rezident

1. Výraz „rezident smluvního státu“ označuje pro účely této smlouvy každou osobu, která je podle právních předpisů tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, místa skutečného vedení nebo jakéhokoli jiného podobného kritéria, a rovněž zahrnuje tento stát a jakýkoliv nižší správní útvar nebo místní úřad tohoto státu. Tento výraz však nezahrnuje žádnou osobu, která je podrobena zdanění v tomto státě pouze z důvodu příjmu ze zdrojů v tomto státě nebo majetku tam umístěného.

2. Jestliže fyzická osoba je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem obou smluvních států, bude její postavení určeno následovně:

a) předpokládá se, že tato osoba je rezidentem pouze toho státu, ve kterém má k dispozici stálý byt; jestliže má k dispozici stálý byt v obou státech, předpokládá se, že je rezidentem pouze toho státu, ke kterému má užší osobní a hospodářské vztahy (středisko životních zájmů);

b) jestliže nemůže být určeno, ve kterém státě má tato osoba středisko svých životních zájmů nebo jestliže nemá k dispozici stálý byt v žádném státě, předpokládá se, že je rezidentem pouze toho státu, ve kterém se obvykle zdržuje;

c) jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou státech nebo v žádném z nich, předpokládá se, že je rezidentem pouze toho státu, jehož je státním příslušníkem;

d) jestliže je tato osoba státním příslušníkem obou států nebo žádného z nich, upraví příslušné úřady smluvních států tuto otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže osoba, jiná než osoba fyzická, je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem obou smluvních států, předpokládá se, že je rezidentem pouze toho státu, v němž se nachází místo jejího skutečného vedení.“

ČLÁNEK II

1. Článek 5 (Stálá provozovna) odstavce 3 Smlouvy se mění následovně:

„3. Staveniště, stavební, montážní nebo instalační projekt nebo dozor s tím spojený vytváří stálou provozovnu, avšak pouze pokud takové staveniště, takový projekt nebo dozor trvá déle než dvanáct měsíců.“

2. Článek 5 (Stálá provozovna) odstavce 4 písmeno e) Smlouvy se mění následovně:

„e) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem vykonávání jakékoliv jiné činnosti, která má pro podnik přípravný nebo pomocný charakter,“

ČLÁNEK III

V článku 9 (Sdružené podniky) Smlouvy se odstavec 3 zrušuje.

ČLÁNEK IV

Článek 10 (Dividendy) Smlouvy se nahrazuje následujícím článkem:

„Článek 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácené společností, která je rezidentem jednoho smluvního státu, rezidentu druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto dividendy však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, jehož je společnost, která je vyplácí, rezidentem, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník dividend je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto stanovená nepřesáhne 15 procent hrubé částky dividend.

3. Smluvní stát, jehož je rezidentem společnost vyplácející dividendy, osvobodí bez ohledu na ustanovení odstavce 2 od zdanění dividendy vyplácené touto společností, jestliže skutečným vlastníkem dividend je:

a) společnost (jiná než osobní společnost), která je rezidentem druhého smluvního státu a která přímo drží alespoň 10 procent kapitálu společnosti, která dividendy vyplácí, pokud je taková účast vlastněna nepřetržitě po období alespoň jednoho roku; nebo

b) penzijní fond nebo jiná podobná instituce poskytující penzijní plány, na kterých se mohou účastnit fyzické osoby za účelem zajištění starobních, invalidních a sirotčích nebo vdovských dávek, pokud je takový penzijní fond nebo jiná podobná instituce rezidentem druhého smluvního státu, je založen nebo založena a podléhá dohledu v souladu s právními předpisy tohoto druhého státu a penzijní plán je uznáván pro daňové účely v souladu s právními předpisy tohoto druhého státu; nebo

c) centrální banka druhého státu.

4. Odstavce 2 a 3 se nedotýkají zdanění zisků společnosti, z nichž jsou dividendy vypláceny.

5. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje příjmy z akcií nebo jiných práv, s výjimkou pohledávek, s podílem na zisku, jakož i jiné příjmy, které jsou podrobeny stejnému daňovému režimu jako příjmy z akcií podle právních předpisů státu, jehož je společnost, která provádí platbu, rezidentem.

6. Ustanovení odstavců 1, 2 a 3 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník dividend, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, jehož je rezidentem společnost vyplácející dividendy, svoji činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stálé základny tam umístěné, a jestliže účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže k této stálé provozovně nebo stálé základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

7. Jestliže společnost, která je rezidentem jednoho smluvního státu, dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát zdanit dividendy vyplácené společností, ledaže jsou tyto dividendy vypláceny rezidentu tohoto druhého státu nebo že účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže ke stále provozovně nebo stále základně, která je umístěna v tomto druhém státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti dani z nerozdělených zisků společnosti, i když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů majících zdroj v tomto druhém státě.“

ČLÁNEK V

1. Do článku 11 (Úroky) odstavce 2 Smlouvy se doplňují dvě věty, které zní následovně:

„Penále ukládané za pozdní platbu se nepovažuje za úroky pro účely tohoto článku. Výraz „úroky“ nezahrnuje žádnou část příjmu, která je považována za dividendu podle ustanovení článku 10 odstavce 5.“

2. Do článku 11 (Úroky) Smlouvy se doplňuje nový odstavec 4, který zní následovně:

„4. Předpokládá se, že úroky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je rezident tohoto státu. Jestliže však plátce úroků, ať je nebo není rezidentem některého smluvního státu, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž došlo k zadlužení, z něhož jsou úroky placeny, a tyto úroky jdou k úživě takové stálé provozovny nebo stálé základny, předpokládá se, že tyto úroky mají zdroj v tom státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.“

3. Stávající odstavec 4 článku 11 (Úroky) Smlouvy se přečíslovává na odstavec 5.

ČLÁNEK VI

První věta článku 12 (Licenční poplatky) odstavce 5 Smlouvy se mění následovně:

„5. Předpokládá se, že licenční poplatky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je rezident tohoto státu.“

ČLÁNEK VII

Článek 17 (Umělci a sportovci) odstavce 3 Smlouvy se mění následovně:

„3. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí na příjmy z činností vykonávaných v jednom smluvním státě umělcem nebo sportovcem, který je rezidentem druhého smluvního státu, jestliže je v prvně zmíněném státě vystoupení zcela nebo převážně financováno z veřejných fondů druhého smluvního státu nebo jeho nižšího správního útvaru nebo místního úřadu. V takovém případě podléhá příjem zdanění jen ve druhém smluvním státě.“

ČLÁNEK VIII

1. Článek 23 (Vyloučení dvojího zdanění) odstavce 1 Smlouvy se mění následovně:

„1. V případě rezidenta České republiky bude dvojí zdanění vyloučeno následovně:

a) Česká republika může při ukládání daní svým rezidentům zahrnout do daňového základu, ze kterého se takové daně ukládají, části příjmu nebo majetku, které mohou být v souladu s ustanoveními této smlouvy rovněž zdaněny ve Švýcarsku, avšak povolí snížit částku daně vypočtenou z takového základu o částku rovnající se dani zaplacené ve Švýcarsku. Částka, o kterou se daň sníží, však nepřesáhne tu část české daně vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjem nebo majetek, který může být v souladu s ustanoveními této smlouvy zdaněn ve Švýcarsku.

b) Jestliže podléhá v souladu s jakýmkoliv ustanovením Smlouvy příjem pobíraný nebo majetek vlastněný rezidentem České republiky zdanění pouze ve Švýcarsku, Česká republika vyjme takový příjem nebo majetek ze zdanění, avšak může, při výpočtu částky daně ze zbývajících příjmů nebo zbývajícího majetku tohoto rezidenta, vzít v úvahu vyjmutý příjem nebo majetek.

c) Metoda vynětí může být rovněž, bez ohledu na ustanovení písmene a) tohoto odstavce, v České republice používána, a to za předpokladu, že to umožňují její vnitrostátní právní předpisy a že je to s nimi v souladu.“

2. Článek 23 (Vyloučení dvojího zdanění) odstavce 2 písmeno a) Smlouvy se nahrazuje následujícím písmenem:

„a) Jestliže rezident Švýcarska pobírá příjem nebo vlastní majetek, který může být v souladu s ustanoveními této smlouvy zdaněn v České republice, Švýcarsko vyjme, s výhradou ustanovení písmene b), takový příjem nebo majetek ze zdanění, avšak může, při výpočtu daně ze zbývajících příjmů nebo zbývajícího majetku tohoto rezidenta, použít sazbu daně, která by byla použita, kdyby vyjmutý příjem nebo majetek takto vyjmut nebyl.“

3. Do článku 23 (Vyloučení dvojího zdanění) odstavce 2 Smlouvy se doplňuje následující písmeno c):

„c) Společnost, která je rezidentem Švýcarska a která pobírá dividendy od společnosti, která je rezidentem České republiky, je pro účely zdanění ve Švýcarsku, pokud jde o takové dividendy, oprávněna k té samé úlevě jaká by byla poskytnuta společnosti, kdyby společnost vyplácející dividendy byla rezidentem Švýcarska.“

ČLÁNEK IX

1. První věta článku 24 (Zákaz diskriminace) odstavce 2 Smlouvy se mění následovně:

„2. Zdanění stálé provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebo stálé základny, kterou má k dispozici rezident jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepříznivější

než zdanění podniků nebo rezidentů tohoto druhého státu, které nebo kteří vykonávají tytéž činnosti.“

2. Článek 24 (Zákaz diskriminace) odstavce 3 Smlouvy se mění tak, že se nahrazuje text „ustanovení článku 9, článku 11 odst. 4“ textem „ustanovení článku 9 odst. 1, článku 11 odst. 5“.

3. Do článku 24 (Zákaz diskriminace) Smlouvy se doplňují následující odstavce:

„6. S příspěvky do penzijního plánu, který je založen a pro daňové účely uznáván v jednom smluvním státě, zaplacenými fyzickou osobou nebo jménem fyzické osoby, která vykonává zaměstnání ve druhém smluvním státě, bude, pro účely stanovení daně splatné fyzickou osobou a zisků podniku, které mohou být zdaněny v tomto státě, v tomto státě nakládáno stejným způsobem a s výhradou stejných podmínek a omezení jako s příspěvky zaplacenými do penzijního plánu, který je pro daňové účely uznáván v tomto státě za předpokladu, že:

a) bezprostředně před tím, než začala pracovat v tomto státě, fyzická osoba nebyla rezidentem tohoto státu a na penzijním plánu se již účastnila a

b) penzijní plán je přijímán příslušným úřadem tohoto státu jako obecně odpovídající penzijnímu plánu uznávanému tímto státem pro daňové účely.

7. Pro účely odstavce 6:

a) výraz „penzijní plán“ označuje plán, na kterém se fyzická osoba účastní za účelem zajištění starobních dávek a

b) penzijní plán je ve státě pro daňové účely uznáván, jestliže příspěvky do plánu jsou v tomto státě způsobilé k daňovému odpočtu.“

ČLÁNEK X

Článek 26 (Výměna informací) Smlouvy se nahrazuje následujícím článkem:

„Článek 26

Výměna informací

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat takové informace, u nichž lze předpokládat, že jsou relevantní ve vztahu k provádění ustanovení této smlouvy nebo ve vztahu k provádění nebo vymáhání vnitrostátních právních předpisů, které se vztahují na daně všeho druhu a pojmenování ukládané jménem smluvních států nebo jejich nižších správních útvarů nebo místních úřadů, pokud zdanění, které upravují, není v rozporu se Smlouvou. Výměna informací není omezena články 1 a 2.

2. Veškeré informace obdržené smluvním státem podle odstavce 1 budou udržovány v tajnosti stejným způsobem jako informace získané podle vnitrostátních právních předpisů tohoto státu a budou poskytnuty pouze osobám nebo úřadům (včetně soudů a správních úřadů), které se zabývají vyměřováním nebo vybíráním daní, které jsou uvedeny v odstavci 1, vymáháním nebo trestním stíháním ve věci těchto daní nebo rozhodováním o opravných prostředcích ve vztahu k těmto daním. Tyto osoby nebo úřady použijí tyto informace jen k těmto účelům. Mohou sdělit tyto informace při

veřejných soudních řízeních nebo v soudních rozhodnutích. Informace obdržené smluvním státem mohou být bez ohledu na výše uvedené použity pro jiné účely, pokud takové informace mohou být použity pro takové jiné účely podle právních předpisů obou států a pokud příslušný úřad státu poskytujícího informace dá souhlas k takovému použití.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají smluvnímu státu povinnost:

a) provést správní opatření, která by porušovala právní předpisy a správní praxi tohoto nebo druhého smluvního státu;

b) poskytnout informace, které nemohou být získány na základě právních předpisů nebo v běžném správním řízení tohoto nebo druhého smluvního státu;

c) poskytnout informace, které by odhalily jakékoli obchodní, hospodářské, průmyslové, komerční nebo profesní tajemství nebo obchodní postup, nebo informace, jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

4. Jestliže jsou v souladu s tímto článkem jedním smluvním státem požadovány informace, druhý smluvní stát použije svých opatření zaměřených na získávání informací, aby získal požadované informace, i když tento druhý stát takové informace nepotřebuje pro své vlastní daňové účely. Povinnost obsažená v předchozí větě podléhá omezením odstavce 3, ale v žádném případě nebudou tato omezení vykládána tak, že umožňují smluvnímu státu odmítnout poskytnout informace pouze z toho důvodu, že nemá domácí zájem na takových informacích.

5. Ustanovení odstavce 3 nebudou v žádném případě vykládána tak, že umožňují smluvnímu státu odmítnout poskytnout informace pouze z toho důvodu, že informacemi disponuje banka, jiná finanční instituce, pověřenec nebo osoba, která jedná v zastoupení nebo jako zmocněnec, nebo proto, že se informace vztahují k vlastnickým podílům na osobě. Pokud je to nezbytné za účelem splnění povinností dožádaného státu podle tohoto odstavce, mají daňové úřady tohoto smluvního státu za účelem získání takových informací pravomoc vymáhat poskytnutí informací, které jsou předmětem tohoto odstavce, a to bez ohledu na odstavec 3 nebo jakákoliv ustanovení ve vnitrostátních právních předpisech tohoto státu, která stanoví jinak.“

ČLÁNEK XI

Odstavce 1 a 2 Protokolu ke Smlouvě se nahrazují následujícími odstavci:

„1. K článku 4

Oba státy potvrzují, že právnická osoba, která je založena ve smluvním státě podle právních předpisů tohoto státu a která je obecně v tomto státě osvobozena od daně, je pro účely této smlouvy považována za rezidenta tohoto smluvního státu.

2. K článku 7

Pokud jde o článek 7 odstavce 1 a 2, jestliže podnik jednoho smluvního státu prodává zboží nebo vykonává činnost ve druhém státě prostřednictvím stálé provozovny, která

je tam umístěna, budou zisky této stálé provozovny stanoveny pouze na základě té části celkových příjmů za takový prodej nebo činnost, která je přiřítatelná skutečné aktivitě stálé provozovny.

Jestliže má podnik stálou provozovnu v případě kontraktů ohledně dozoru, dodání, instalace nebo výstavby průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení nebo budovy nebo veřejných prací, zisky takové stálé provozovny nebudou stanoveny na základě celkové šíře kontraktu, ale budou stanoveny pouze na základě té části kontraktu, která je fakticky vykonávána stálou provozovnou ve státě, kde je stálá provozovna umístěna.

Zisky vztahující se k té části kontraktu, která je vykonávána ústředím podniku, podléhají zdanění jen v tom státě, jehož je podnik rezidentem.

3. K článku 10

a) Jestliže v momentu výplaty dividendy nebylo splněno minimální období účasti stanovené v článku 10 odstavci 3 písmenu a) a z toho důvodu byla v momentu výplaty sražena daň stanovená v článku 10 odstavci 2, skutečný vlastník dividendy je oprávněn k refundaci sražené daně, pokud je podmínka minimálního období účasti splněna následně.

b) Pro účely článku 10 odstavce 3 písmene b) se rozumí, že penzijní plán je uznáván pro daňové účely pokud

(i) příspěvky placené účastníkem do penzijního plánu jsou v tomto státě podle právních předpisů tohoto státu zcela nebo zčásti odpočítatelné od zdanitelného příjmu účastníka; nebo

(ii) celá částka příspěvků placených zaměstnavatelem není v tomto státě podle právních předpisů tohoto státu zahrnuta do zdanitelného příjmu účastníka.

Dále se rozumí, že výraz „penzijní fond nebo jiná podobná instituce poskytující penzijní plány uznávané pro daňové účely“ rovněž zahrnuje jakýkoli investiční fond, nadaci nebo jinou instituci, do kterého nebo do které mohou investovat výlučně takové penzijní fondy nebo jiné podobné instituce poskytující takové penzijní plány.

4. K článku 12

Pokud jde o odstavec 2, rozumí se, že pokud Švýcarsko nevybírání podle svých vnitrostátních právních předpisů daň u zdroje z licenčních poplatků vyplácených nerezidentům, ustanovení odstavce 2 se nepoužijí a daň stanovená ve smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky zdroj, nepřesáhne 5 procent hrubé částky licenčních poplatků.

5. K článkům 18 a 19

Rozumí se, že článek 18 a článek 19 odstavec 2, podle toho, o jaký případ jde, nepojednávají pouze o pravidelných platech, ale že rovněž zahrnují platy paušální.

6. K článku 25

V případě, že Česká republika, na základě smlouvy nebo dohody o zamezení dvojímu zdanění uzavřené s nějakou třetí zemí po datu podpisu tohoto protokolu, odsouhlasí zahrnutí arbitrážního ustanovení do takové smlouvy nebo dohody, příslušné úřady České republiky a Švýcarska zahájí co možná nejdříve jednání, aby uzavřely doplňující protokol mající za cíl doplnění arbitrážního ustanovení do této smlouvy.

7. K článku 26

a) Rozumí se, že příslušný úřad žádajícího státu poskytne při požádání o informaci podle článku 26 příslušnému úřadu dožádaného státu následující informace:

(i) totožnost osoby, u které je prováděna kontrola nebo šetření;

(ii) časové období, za které je informace požadována;

(iii) specifikaci požadované informace, včetně jejího charakteru a formy, ve které si žádající stát přeje informaci obdržet od dožádaného státu;

(iv) daňový účel, pro který je informace požadována;

(v) pokud je zná, jméno a adresu jakékoliv osoby, o které se domnívá, že disponuje požadovanou informací;

(vi) prohlášení, že žádající stát využil všech dostupných prostředků na svém vlastním území, aby získal informaci, s výjimkou těch, které by vedly ke vzniku nepřiměřených obtíží.

b) Rozumí se, že standard „předpokládané relevantnosti“ je určen k tomu, aby byla umožněna výměna informací v daňových záležitostech v co možná nejširším možném rozsahu a současně, aby bylo zřejmé, že smluvní státy nemají možnost angažovat se ve spekulativních žádostech, které nemají zřejmou spojitost ve vztahu k probíhající kontrole nebo šetření („fishing expeditions“), nebo požadovat informaci, u níž je nepravděpodobné, že je relevantní ve vztahu k daňovým záležitostem daného daňového poplatníka. V momentu, kdy písmeno a) obsahuje důležité procesní požadavky, které jsou určeny k tomu, aby bylo zajištěno, že se neobjeví případy „fishing expeditions“, pododstavce (i) až (vi) písmene a) nesmí být vykládány tak, že maří efektivní výměnu informací.

c) Rozumí se, že článek 26 Smlouvy nepřikazuje smluvním státům vyměňovat informace automaticky či spontánně.

d) Rozumí se, že v případě výměny informací zůstávají aplikovatelná administrativně procesní pravidla týkající se práv daňových poplatníků stanovená v dožádaném smluvním státě. Dále se rozumí, že toto ustanovení má za cíl zajistit daňovému poplatníkovi spravedlivý postup a nikoliv zabránit nebo příliš pozdržovat proces výměny informací.

8. Pro účely Smlouvy se rozumí, že příslušný úřad jednoho smluvního státu může po konzultaci s příslušným úřadem druhého smluvního státu odepřít jakékoli osobě, nebo

pokud jde o jakoukoli transakci, výhody plynoucí z této smlouvy, jestliže podle jeho názoru by poskytnutí těchto výhod znamenalo zneužití Smlouvy.“

ČLÁNEK XII

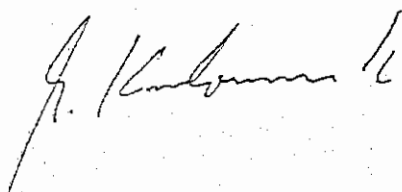
Smluvní státy si vzájemně diplomatickou cestou oznámí splnění postupů, které jsou vyžadovány pro vstup v platnost tohoto protokolu podle jejich vnitrostátních právních předpisů. Protokol, který tvoří nedílnou součást Smlouvy, vstoupí v platnost dnem pozdějšího z těchto oznámení a jeho ustanovení se budou provádět ve vztahu k daňovým obdobím začínajícím 1. ledna kalendářního roku následujícího po roce, ve kterém Protokol vstoupí v platnost, nebo později.

Na důkaz toho podepsaní, k tomu řádně zmocnění, podepsali tento protokol.

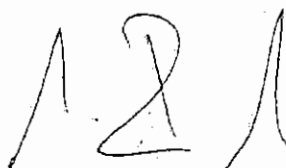
Dáno v PRAZE dne 11. ZÁŘÍ 2012

ve dvou původních vyhotoveních, v českém, německém a anglickém jazyce, přičemž všechny texty jsou autentické. V případě jakéhokoliv rozdílu mezi českým a německým textem bude rozhodujícím anglický text.

Za vládu České republiky

Za Švýcarskou spolkovou radu

PROTOCOL

BETWEEN

THE GOVERNMENT OF THE CZECH REPUBLIC

AND

THE SWISS FEDERAL COUNCIL

AMENDING THE CONVENTION BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE CZECH REPUBLIC AND THE SWISS FEDERAL COUNCIL FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL AND THE PROTOCOL THERETO, SIGNED AT PRAGUE ON DECEMBER 4, 1995

THE GOVERNMENT OF THE CZECH REPUBLIC

AND

THE SWISS FEDERAL COUNCIL,

Desiring to conclude a Protocol amending the Convention between the Government of the Czech Republic and the Swiss Federal Council for the Avoidance of Double Taxation with respect to Taxes on Income and on Capital, signed at Prague on December 4, 1995 (hereinafter referred to as "the Convention"), and the Protocol thereto, signed at Prague on December 4, 1995 (hereinafter referred to as "the Protocol to the Convention"),

Have agreed as follows:

ARTICLE I

Article 4 (Resident) of the Convention shall be replaced by the following Article:

Article 4

Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of effective management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated."

ARTICLE II

1. Paragraph 3 of Article 5 (Permanent establishment) of the Convention shall be modified as follows:

"3. A building site, a construction, assembly or installation project or supervisory activities in connection therewith constitute a permanent establishment, but only where such site, project or activities continue for a period of more than twelve months."

2. Subparagraph e) of paragraph 4 of Article 5 (Permanent establishment) of the Convention shall be modified as follows:

“e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;”

ARTICLE III

Paragraph 3 of Article 9 (Associated enterprises) of the Convention shall be deleted.

ARTICLE IV

Article 10 (Dividends) of the Convention shall be replaced by the following Article:

“Article 10

Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the gross amount of the dividends.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident shall exempt from tax dividends paid by that company, if the beneficial owner of the dividends is:

a) a company (other than a partnership) which is a resident of the other Contracting State and which holds directly at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends where such holding is being possessed for an uninterrupted period of no less than one year; or

b) a pension fund or other similar institution providing pension schemes in which individuals may participate in order to secure retirement, disability and survivors' benefits, where such pension fund or other similar institution is a resident of the other Contracting State, established and supervised in accordance with the laws of that other State and the pension scheme is recognized for tax purposes in accordance with the laws of that other State; or

c) the central bank of the other State.

4. Paragraphs 2 and 3 shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

5. The term "dividends" as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as other income which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the payment is a resident.

6. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

7. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State."

ARTICLE V

1. Two sentences shall be added to paragraph 2 of Article 11 (Interest) of the Convention that shall read as follows:

"Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purposes of this Article. The term "interest" shall not include any item of income which is considered as a dividend under the provisions of paragraph 5 of Article 10."

2. New paragraph 4 shall be added to Article 11 (Interest) of the Convention that shall read as follows:

"4. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated."

3. The existing paragraph 4 of Article 11 (Interest) of the Convention shall be renumbered as paragraph 5.

ARTICLE VI

The first sentence of paragraph 5 of Article 12 (Royalties) of the Convention shall be modified as follows:

“5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State.”

ARTICLE VII

Paragraph 3 of Article 17 (Artistes and sportsmen) of the Convention shall be modified as follows:

“3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income from activities performed in a Contracting State by an entertainer or a sportsman who is a resident of the other Contracting State if the performance in the first-mentioned State is wholly or mainly financed from public funds of the other Contracting State or of a political subdivision or a local authority thereof. In such case, the income shall be taxable only in the other Contracting State.”

ARTICLE VIII

1. Paragraph 1 of Article 23 (Elimination of double taxation) of the Convention shall be modified as follows:

“1. In the case of a resident of the Czech Republic, double taxation shall be eliminated as follows:

a) The Czech Republic, when imposing taxes on its residents, may include in the tax base upon which such taxes are imposed the items of income or of capital which according to the provisions of this Convention may also be taxed in Switzerland, but shall allow as a deduction from the amount of tax computed on such a base an amount equal to the tax paid in Switzerland. Such deduction shall not, however, exceed that part of the Czech tax, as computed before the deduction is given, which is appropriate to the income or capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Switzerland.

b) Where in accordance with any provision of the Convention income derived or capital owned by a resident of the Czech Republic is subject to tax only in Switzerland, the Czech Republic will exempt such income or capital from tax, but may, in calculating the amount of

tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

c) Notwithstanding the provisions of subparagraph a) of this paragraph, the exemption method may also be applicable in the Czech Republic provided that its domestic laws allow so and in accordance with these laws.”

2. Subparagraph a) of paragraph 2 of Article 23 (Elimination of double taxation) of the Convention shall be replaced by the following subparagraph:

“a) Where a resident of Switzerland derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in the Czech Republic, Switzerland shall, subject to the provisions of subparagraph b), exempt such income or capital from tax but may, in calculating tax on the remaining income or capital of that resident, apply the rate of tax which would have been applicable if the exempted income or capital had not been so exempted.”

3. The following subparagraph c) shall be added to paragraph 2 of Article 23 (Elimination of double taxation) of the Convention:

“c) A company which is a resident of Switzerland and which derives dividends from a company which is a resident of the Czech Republic shall be entitled, for the purposes of taxation in Switzerland with respect to such dividends, to the same relief which would be granted to the company if the company paying the dividends were a resident of Switzerland.”

ARTICLE IX

1. The first sentence of paragraph 2 of Article 24 (Non-discrimination) of the Convention shall be modified as follows:

“2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises or residents of that other State carrying on the same activities.”

2. Paragraph 3 of Article 24 (Non-discrimination) of the Convention shall be modified by replacing the text “the provisions of Article 9, paragraph 4 of Article 11” by the text “the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 5 of Article 11”.

3. The following paragraphs shall be added to Article 24 (Non-discrimination) of the Convention:

“6. Contributions to a pension scheme established in and recognised for tax purposes in a Contracting State that are made by or on behalf of an individual who renders dependent

personal services in the other Contracting State shall, for the purposes of determining the individual's tax payable and the profits of an enterprise which may be taxed in that State, be treated in that State in the same way and subject to the same conditions and limitations as contributions made to a pension scheme that is recognised for tax purposes in that State, provided that:

- a) the individual was not a resident of that State, and was participating in the pension scheme, immediately before beginning to provide services in that State, and
- b) the pension scheme is accepted by the competent authority of that State as generally corresponding to a pension scheme recognised as such for tax purposes by that State.

7. For the purposes of paragraph 6:

- a) the term "a pension scheme" means a scheme in which the individual participates in order to secure retirement benefits and
- b) a pension scheme is recognised for tax purposes in a State if the contributions to the scheme would qualify for tax relief in that State."

ARTICLE X

Article 26 (Exchange of information) of the Convention shall be replaced by the following Article:

"Article 26

Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.

2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when

such information may be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorises such use.

3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person. In order to obtain such information, the tax authorities of the requested Contracting State, if necessary to comply with its obligations under this paragraph, shall have the power to enforce the disclosure of information covered by this paragraph, notwithstanding paragraph 3 or any contrary provisions in its domestic laws."

ARTICLE XI

Paragraphs 1 and 2 of the Protocol to the Convention shall be replaced by the following paragraphs:

"1. ad Article 4

Both States confirm that a legal person which is established in a Contracting State under the laws of that State, and which is generally tax exempt in that State, shall be deemed to be a resident of that Contracting State for the purposes of this Convention.

2. ad Article 7

In respect of paragraphs 1 and 2 of Article 7, where an enterprise of a Contracting State sells goods or merchandise or carries on business in the other State through a permanent establishment situated therein, the profits of that permanent establishment shall be determined only on the basis of that part of the total receipts which is attributable to the actual activity of the permanent establishment for such sales or business.

In the case of contracts for the survey, supply, installation or construction of industrial, commercial or scientific equipment or premises, or of public works, when the enterprise has a permanent establishment, the profits of such permanent establishment shall not be determined on the basis of the total amount of the contract, but shall be determined only on the basis of that part of the contract which is effectively carried out by the permanent establishment in the State where the permanent establishment is situated.

The profits related to that part of the contract which is carried out by the head office of the enterprise shall be taxable only in the State of which the enterprise is a resident.

3. ad Article 10

a) Where the minimum holding period laid down in subparagraph a) of paragraph 3 of Article 10 was not met at the time of the payment of the dividend and, therefore, the tax stipulated in paragraph 2 of Article 10 was withheld at the time of the payment, and the condition of the minimum holding period is met subsequently, then the beneficial owner of the dividend shall be entitled to a refund of the tax withheld.

b) It is understood for the purposes of subparagraph b) of paragraph 3 of Article 10 that a pension scheme is recognized for tax purposes when

(i) contributions paid by the beneficiary to the pension scheme are deducted wholly or partly from the beneficiary's taxable income in that State under the laws of that State; or

(ii) the full amount of the contributions paid by an employer is not included in the taxable income of the beneficiary in that State under the laws of that State.

It is further understood that the term "a pension fund or other similar institution providing pension schemes recognized for tax purposes" also includes any investment fund, foundation or other institution in which exclusively such pension funds or other similar institutions providing such pension schemes may invest in.

4. ad Article 12

With reference to paragraph 2 it is understood that, as long as Switzerland does not, according to its internal law, levy a tax at source on royalties paid to non-residents, the provisions of

paragraph 2 shall not apply and the tax charged in the Contracting State in which the royalties arise shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the royalties.

5. ad Articles 18 and 19

It is understood that Article 18 and paragraph 2 of Article 19, respectively, do not only cover periodic payments, but also include lump sum payments.

6. ad Article 25

In the event that pursuant to an Agreement or Convention for the avoidance of double taxation concluded with another third country after the date of signature of this Protocol, the Czech Republic agrees to include an arbitration provision in such an Agreement or Convention, the competent authorities of the Czech Republic and Switzerland will start negotiations, as soon as possible, in view of concluding an amending protocol aiming at inserting an arbitration provision into this Convention.

7. ad Article 26

a) It is understood that the competent authority of the requesting State shall provide the following information to the competent authority of the requested State when making a request for information under Article 26:

- (i) the identity of the person under examination or investigation;
- (ii) the period of time for which the information is requested;
- (iii) a statement of the information sought including its nature and the form in which the requesting State wishes to receive the information from the requested State;
- (iv) the tax purpose for which the information is sought;
- (v) to the extent known, the name and address of any person believed to be in possession of the requested information;
- (vi) a statement that the requesting State has pursued all means available in its own territory to obtain the information, except those that would give rise to disproportionate difficulties.

b) It is understood that the standard of "foreseeable relevance" is intended to provide for exchange of information in tax matters to the widest possible extent and, at the same time, to clarify that the Contracting States are not at liberty to engage in speculative requests that have no apparent nexus to an open examination or investigation ("fishing expeditions") or to

request information that is unlikely to be relevant to the tax affairs of a given taxpayer. While subparagraph a) contains important procedural requirements that are intended to ensure that fishing expeditions do not occur, clauses (i) through (vi) of subparagraph a) nevertheless are not to be interpreted in order to frustrate effective exchange of information.

c) It is understood that Article 26 of the Convention does not require the Contracting States to exchange information on an automatic or a spontaneous basis.

d) It is understood that in case of an exchange of information, the administrative procedural rules regarding taxpayers' rights provided for in the requested Contracting State remain applicable. It is further understood that this provision aims at guaranteeing the taxpayer a fair procedure and not at preventing or unduly delaying the exchange of information process.

8. It is understood for the purposes of the Convention that the competent authority of a Contracting State may, after consultation with the competent authority of the other Contracting State, deny the benefits of this Convention to any person, or with respect to any transaction, if in its opinion the granting of those benefits would constitute an abuse of the Convention."

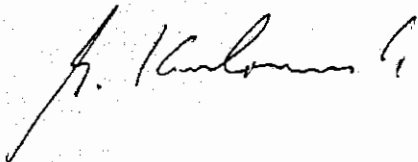
ARTICLE XII

Each of the Contracting States shall notify the other, through diplomatic channels, of the completion of the procedures required by its domestic law for the bringing into force of this Protocol. The Protocol, which shall form an integral part of the Convention, shall enter into force on the date of the later of these notifications and its provisions shall have effect for taxable periods beginning on or after 1st January in the calendar year next following that in which the Protocol enters into force.

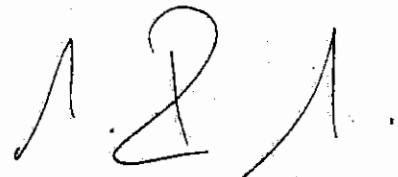
In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done in duplicate at PRAGUE this 11th day of SEPTEMBER 2012 in the Czech, German and English languages, all texts being equally authentic. In case there is any divergence between the Czech and German texts, the English text shall prevail.

For the Government of the Czech Republic

For the Swiss Federal Council

SMLOUVA
mezi vládou České republiky a Švýcarskou spolkovou radou o zamezení dvojího zdanění
v oboru daní z příjmu a z majetku

Vláda České republiky a Švýcarská spolková rada,

prejíce si uzavřít smlouvu o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku,
dohodly takto:

Čl.1

Osoby, na které se Smlouva vztahuje

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají bydliště či sídlo v jednom nebo obou
smluvních státech (rezidenti).

Čl.2

Daně, na které se Smlouva vztahuje

1. Tato smlouva se uplatňuje na daně z příjmu a z majetku, ukládané jménem každého
ze smluvních států nebo jeho nižších správních útvarů nebo místních úřadů, ať je způsob
vybírání jakýkoliv.

2. Za daně z příjmu a z majetku se považují všechny daně vybírané z celkového
příjmu, z veškerého majetku nebo z částí příjmu nebo majetku, včetně daní ze zisku ze zcizení
movitého nebo nemovitého majetku, daní z celkového objemu mezd či platů vyplacených
podniky a rovněž daní z přírůstku majetku.

3. Současné daně, na které se Smlouva vztahuje, jsou zejména:

a) v České republice:

- (i) daň z příjmů fyzických osob;
 - (ii) daň z příjmů právnických osob;
 - (iii) daň z nemovitostí;
- (dále nazývané "česká daň");

b) ve Švýcarsku: spolkové, kantonální a obecní daně

- (i) z příjmu (celkového příjmu, příjmu z výdělků, příjmu z kapitálu, průmyslových
a obchodních zisků, kapitálových zisků a ostatních částí příjmu);
 - (ii) z majetku (celkového majetku, movitého a nemovitého majetku, obchodních aktiv,
vyplaceného majetku a rezerv a ostatních částí majetku);
- (dále nazývané "švýcarská daň").

4. Tato smlouva se bude rovněž vztahovat na jakékoliv stejné nebo v zásadě podobné
daně, které budou ukládány po dni podpisu této smlouvy vedle nebo místo současných daní.
Příslušné úřady smluvních států si vzájemně sdělí podstatné změny, které budou provedeny
v jejich příslušných daňových zákonech.

5. Tato smlouva se nebude vztahovat na daně vybírané srážkou u zdroje z výher
v loterii.

Čl.3 Všeobecné definice

1. Pro účely této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:

- a) výrazy "jeden smluvní stát" a "druhý smluvní stát" označují podle souvislosti Českou republiku nebo Švýcarsko;
- b) výraz "osoba" zahrnuje fyzickou osobu, společnost a všechna jiná sdružení osob;
- c) výraz "společnost" označuje jakoukoliv právnickou osobu nebo nositele práv, považovaného pro účely zdanění za právnickou osobu;
- d) výrazy "podnik jednoho smluvního státu" a "podnik druhého smluvního státu" označují podnik provozovaný rezidentem jednoho smluvního státu a podnik provozovaný rezidentem druhého smluvního státu;
- e) výraz "státní příslušník" označuje:
 - (i) každou fyzickou osobu, která má státní občanství některého smluvního státu;
 - (ii) každou právnickou osobu, osobní společnost a sdružení zřízené podle práva platného v některém smluvním státě;
- f) výraz "mezinárodní doprava" označuje jakoukoliv dopravu lodí, člunem nebo letadlem, která je provozována podnikem, jehož místo skutečného vedení je umístěno v jednom smluvním státě, vyjma případů, kdy doprava lodí, člunem nebo letadlem je uskutečňována jen mezi místy v druhém smluvním státě;
- g) výraz "příslušný úřad" označuje:
 - (i) v případě České republiky ministra financí nebo jeho zmocněného zástupce;
 - (ii) v případě Švýcarska ředitele Spolkového daňového úřadu nebo jeho zmocněného zástupce.

2. Pro aplikaci této smlouvy smluvním státem bude mít každý výraz, který v ní není definován, takový význam, jenž mu náleží podle práva tohoto státu, které upravuje daně, na něž se vztahuje tato smlouva, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad.

Čl.4 Rezident

1. Pro účely této smlouvy výraz "rezident jednoho smluvního státu" označuje každou osobu, která je podle práva tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, místa vedení nebo jakéhokoli jiného kritéria podobného druhu.

2. Jestliže fyzická osoba je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, bude její postavení určeno následujícím způsobem:

- a) bude považována za rezidenta toho státu, ve kterém má stálý byt; jestliže má stálý byt v obou státech, bude považována za rezidenta v tom státě, ke kterému má užší osobní a hospodářské vztahy (středisko životních zájmů);

b) jestliže nemůže být určeno, ve kterém státě má tato osoba středisko svých životních zájmů, nebo jestliže nemá stálý byt v žádném státě, bude považována za rezidenta v tom státě, ve kterém se obvykle zdržuje;

c) jestliže se obvykle zdržuje v obou státech nebo v žádném z nich, bude považována za rezidenta v tom státě, jehož je státním příslušníkem;

d) jestliže je státním příslušníkem obou států nebo žádného z nich, upraví příslušné úřady smluvních států tuto otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže osoba, jiná než osoba fyzická, je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, bude považována za rezidenta v tom státě, v němž se nachází místo jejího skutečného vedení.

Čl.5

Stálá provozovna

1. Pro účely této smlouvy výraz "stálá provozovna" označuje trvalé zařízení pro podnikání, jehož prostřednictvím podnik vykonává zcela nebo zčásti svoji činnost.

2. Výraz "stálá provozovna" zahrnuje obzvláště:

a) místo vedení;

b) závod;

c) kancelář;

d) továrnu;

e) dílnu; a

f) důl, naleziště nafty nebo plynu, lom nebo jakékoliv jiné místo, kde se těží přírodní zdroje.

3. Staveniště, stavba nebo montážní projekt tvoří stálou provozovnu, pouze trvá-li déle než dvanáct měsíců.

4. Bez ohledu na předcházející ustanovení tohoto článku se předpokládá, že výraz "stálá provozovna" nezahrnuje:

a) zařízení, které se využívá pouze k uskladnění, vystavení nebo dodání zboží patřícího podniku;

b) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění, vystavení nebo dodání;

c) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem;

d) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;

e) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pro podnik pouze za účelem reklamy, poskytování informací, vědeckého výzkumu nebo podobných činností, které mají pro podnik přípravný nebo pomocný charakter;

f) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze k výkonu jakéhokoliv spojení činností uvedených pod písmeny a) až e), pokud celková činnost trvalého zařízení, vyplývající z tohoto spojení, má přípravný nebo pomocný charakter.

5. Jestliže, bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2, osoba -- jiná než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 6 -- jedná ve smluvním státě na účet podniku a má k dispozici a obvykle používá plnou moc k uzavírání smluv jménem podniku, má se za to, že tento podnik má stálou provozovnu v tomto státě ve vztahu ke všem činnostem, které tato osoba provádí pro podnik, pokud činnosti této osoby nejsou omezeny na činnosti uvedené v odstavci 4, které, pokud by byly uskutečňovány prostřednictvím trvalého zařízení pro podnikání, by nečinily z tohoto trvalého zařízení pro podnikání stálou provozovnu podle ustanovení tohoto odstavce.

6. Nemá se za to, že podnik má stálou provozovnu ve smluvním státě jenom proto, že v tomto státě vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jiného nezávislého zástupce, pokud tyto osoby jednájí v rámci své řádné činnosti.

7. Skutečnost, že společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, ovládá společnost nebo je ovládána společností, která je rezidentem v druhém smluvním státě nebo která vykonává svoji činnost v tomto druhém státě (ať prostřednictvím stálé provozovny nebo jinak), nečiní sama o sobě z kterékoliv této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Čl.6

Příjmy z nemovitého majetku

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z nemovitého majetku (včetně příjmů ze zemědělství a lesnictví) umístěného ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Výraz "nemovitý majetek" má takový význam, jaký má podle zákonů smluvního státu, v němž je tento majetek umístěn. Výraz zahrnuje v každém případě příslušenství nemovitého majetku, živý a mrtvý inventář užívaný v zemědělství a lesnictví, práva, pro která platí ustanovení občanského práva vztahující se na pozemky, právo požívání nemovitého majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platby za těžení nebo za přivolení k těžení nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů; lodě, čluny a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 platí pro příjmy plynoucí z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

4. Ustanovení odstavců 1 a 3 platí rovněž pro příjmy z nemovitého majetku podniku a pro příjmy z nemovitého majetku užívaného k výkonu nezávislého povolání.

Čl.7 Zisky podniků

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny v tomto druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stálé provozovně.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se s výhradou ustanovení odstavce 3 v každém smluvním státě této stálé provozovně zisky, které by byla mohla docílit, kdyby byla jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo obdobné činnosti za stejných nebo obdobných podmínek a byla zcela nezávislá ve styku s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

3. Při výpočtu zisků stálé provozovny se povoluje odečíst náklady podniku, vynaložené pro účely této stálé provozovny včetně výloh vedení a všeobecných správních výloh takto vynaložených, ať vznikly ve státě, v němž je tato stálá provozovna umístěna, či jinde.

4. Jestliže je v některém smluvním státě obvyklé stanovit zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku jeho různým částem, nic v odstavci 2 nevylučuje, aby tento smluvní stát stanovil zisky, jež mají být zdaněny tímto obvyklým rozdělením; použitý způsob rozdělení zisků musí být však takový, aby výsledek byl v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku.

5. Stálé provozovně se nepřičtou žádné zisky z důvodu, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

6. Pro účely předchozích odstavců budou zisky, které se mají přičíst stálé provozovně, stanoveny každý rok stejným způsobem, pokud neexistuje pádný a dostatečný důvod pro jiný postup.

7. Jestliže zisky zahrnují části příjmu, o nichž se pojednává odděleně v jiných člancích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Čl.8 Lodní a letecká doprava

1. Zisky z provozování lodí, člunů nebo letadel v mezinárodní dopravě podléhají zdanění jen ve smluvním státě, ve kterém je umístěno sídlo skutečného vedení podniku.

2. Jestliže sídlo skutečného vedení podniku lodní dopravy je na palubě lodi nebo člunu, považuje se za umístěné ve smluvním státě, ve kterém se nachází domovský přístav této lodi nebo člunu, nebo není-li takový domovský přístav, ve smluvním státě, v němž je provozovatel lodi nebo člunu rezidentem.

3. Ustanovení odstavce 1 platí také pro zisky z účasti na poolu, společném provozu nebo mezinárodní provozní organizaci.

Čl.9 Sdružené podniky

1. Jestliže

a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo jmění podniku druhého smluvního státu, nebo

b) tytéž osoby se přímo nebo nepřímo podílejí na řízení, kontrole nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu,

a jestliže v těchto případech jsou mezi těmito dvěma podniky dohodnuty nebo uloženy takové podmínky v jejich obchodních nebo finančních vztazích, které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi podniky nezávislymi, mohou jakékoliv zisky, které, nebýt těchto podmínek, by byly docíleny jedním z podniků, ale vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly, být zahrnuty do zisků tohoto podniku a následně zdaněny.

2. Jestliže zisky, ze kterých byl podnik jednoho smluvního státu zdaněn v tomto státě, jsou také zahrnuty do zisků podniků druhého smluvního státu a následně zdaněny a zisky takto zahrnuté jsou zisky, které by byly docíleny tímto podnikem druhého státu, kdyby podmínky sjednané mezi podniky byly takové, jaké by byly sjednány mezi nezávislymi podniky, mohou se příslušné úřady smluvních států vzájemně poradit za účelem dosažení dohody o upravení částky daně uložené ze zisků v obou smluvních státech.

3. Smluvní stát neupraví zisky podniku za okolností uvedených v odstavci 1 po uplynutí lhůty stanovené jeho vnitrostátními právními předpisy a v žádném případě po uplynutí pěti let od konce roku, v němž dosáhl podnik tohoto státu zisků, které by byly předmětem takovéto úpravy. Tento odstavec se neuplatní v případě podvodu nebo vědomého zanedbání.

Čl.10 Dividendy

1. Dividendy vyplácené společností, která je rezidentem jednoho smluvního státu, rezidentu druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto dividendy však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, v němž je společnost, která dividendy vyplácí, rezidentem, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník dividend je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto stanovená nepřesáhne:

a) 5 procent hrubé částky dividend, jestliže skutečným vlastníkem je společnost (jiná než osobní společnost), která přímo vlastní nejméně 25 procent majetku společnosti vyplácející dividendy;

b) 15 procent hrubé částky dividend ve všech ostatních případech. Tento odstavec se nedotkne zdanění zisků společnosti, ze kterých jsou dividendy vypláceny.

3. Výraz "dividendy" použitý v tomto článku označuje příjmy z akcií nebo jiných práv s podílem na zisku, s výjimkou pohledávek, jakož i příjmy z práv na společnosti, které jsou podrobeny stejnému zdanění jako příjmy z akcií podle právních předpisů toho státu, v němž je společnost, která rozdílí zisk, rezidentem.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník dividend, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, v němž je rezidentem společnost vyplácející dividendy, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání prostřednictvím stále základny tam umístěné a jestliže účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže k této stále provozovně nebo k této stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Jestliže společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát uvalit žádnou daň na dividendy vyplácené společností, ledaže tyto dividendy jsou vypláceny rezidentu tohoto druhého státu nebo že účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, skutečně patří ke stále provozovně nebo stále základně, která je umístěna v tomto druhém státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti dani z nerozdělených zisků, i když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů docílených v tomto druhém státě.

Čl.11 Úroky

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené rezidentu druhého smluvního státu podléhají zdanění pouze v tomto druhém státě, pokud je tento rezident skutečným vlastníkem úroků.

2. Výraz "úroky" použitý v tomto článku označuje příjmy z pohledávek jakéhokoliv druhu, zajištěných i nezajištěných zástavním právem na nemovitosti nebo doložkou o účasti na zisku dlužníka, a obzvláště příjmy z vládních cenných papírů a příjmy z obligací nebo dluhopisů, včetně prémie a výher spojených s těmito cennými papíry, obligacemi nebo dluhopisy.

3. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, jestliže skutečný vlastník úroků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, v němž mají úroky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání prostřednictvím stále základny tam umístěné a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, se skutečně váže k této stále provozovně nebo stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

4. Jestliže částka úroků, které se vztahují k pohledávce, z níž jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem úroků nebo mezi oběma z nich a nějakou další osobou částku, kterou by byl smluvil plátec se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka platů, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna

podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Čl.12 Licenční poplatky

1. Licenční poplatky mající zdroj v jednom smluvním státě, vyplácené rezidentu druhého smluvního státu mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto licenční poplatky však mohou být zdaněny také ve smluvním státě, ve kterém je jejich zdroj, a v souladu s právními předpisy tohoto státu, ale jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto stanovená nepřesáhne 10 procent hrubé částky licenčních poplatků.

3. Výraz "licenční poplatky" použitý v tomto článku označuje platby jakéhokoliv druhu obdržené jako náhrada za užití nebo za právo na užití jakéhokoliv autorského práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému včetně kinematografických filmů, jakéhokoliv patentu, ochranné známky, návrhu nebo modelu, plánu, tajného vzorce nebo výrobního postupu nebo za užití nebo za právo na užití průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení nebo za informace, které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává nezávislé povolání prostřednictvím stálé základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, které dávají vznik licenčním poplatkům, se skutečně vážou k této stálé provozovně nebo stálé základně. V tomto případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Předpokládá se, že licenční poplatky mají zdroj v jednom smluvním státě, jestliže plátcem je tento stát sám, jeho nižší správní útvar, místní úřad nebo rezident tohoto státu. Jestliže však plátce licenčních poplatků, ať je nebo není rezidentem ve smluvním státě, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž vznikla povinnost platit licenční poplatky, které jdou k tíži stálé provozovně nebo stálé základně, předpokládá se, že tyto licenční poplatky mají zdroj v tom smluvním státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

6. Jestliže částka licenčních poplatků, které se vztahují na užití, právo nebo informaci, za které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo mezi oběma z nich a nějakou další osobou částku, kterou by byl smluvil plátce se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka platů, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Čl.13

Zisky ze zcizení majetku

1. Zisky, které plynou rezidentu jednoho smluvního státu ze zcizení nemovitého majetku uvedeného v článku 6 a umístěného v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Zisky ze zcizení movitého majetku, který je částí provozního majetku stálé provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu v druhém smluvním státě, nebo movitého majetku, který patří ke stálé základně, kterou rezident jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě k výkonu nezávislého povolání, včetně takových zisků docílených ze zcizení takové stálé provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takové stálé základny, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

3. Zisky ze zcizení lodí, člunů nebo letadel provozovaných v mezinárodní dopravě nebo movitého majetku, který slouží provozu těchto lodí, člunů nebo letadel, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž je umístěno sídlo skutečného vedení podniku.

4. Zisky ze zcizení jakéhokoliv jiného majetku, než který je uveden v odstavcích 1, 2 a 3, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž je zcizitel rezidentem.

Čl.14

Nezávislá povolání

1. Příjmy, které rezident jednoho smluvního státu pobírá ze svobodného povolání nebo jiných činností nezávislého charakteru, podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud nemá pravidelně k dispozici stálou základnu v druhém smluvním státě za účelem provozování svých činností. Jestliže má takovou stálou základnu, mohou být příjmy zdaněny ve druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, který lze přičíst této stálé základně.

2. Výraz "svobodné povolání" zahrnuje obzvláště nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, vychovatelské nebo učitelské, jakož i samostatné činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a účetních znalců.

Čl.15

Zaměstnání

1. Platy, mzdy a jiné podobné odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu zaměstnání, podléhají s výhradou ustanovení článků 16, 18 a 19 zdanění jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno v druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny přijaté za ně zdaněny v tomto druhém státě.

2. Odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu zaměstnání vykonávaného v druhém smluvním státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdanění jen v prvně zmíněném státě, jestliže:

a) příjemce se zdržuje v druhém státě po jedno nebo více období, která nepřesáhnou v úhrnu 183 dny v příslušném kalendářním roce, a

b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem nebo za zaměstnavatele, který není rezidentem v druhém státě, a

c) odměny nejdou k tíži stálé provozovně nebo stálé základně, které má zaměstnavatel v druhém státě.

3. Nehledě na předchozí ustanovení tohoto článku, mohou být odměny pobírané z důvodu zaměstnání vykonávaného na palubě lodi, člunu nebo letadla provozovaného v mezinárodní dopravě zdaněny ve smluvním státě, v němž je umístěno sídlo skutečného vedení podniku.

Čl.16 Tantiémy

Tantiémy a jiné podobné platby, jež rezident jednoho smluvního státu pobírá jako člen správní rady nebo jiného obdobného orgánu společnosti, která je rezidentem v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Čl.17 Umělci a sportovci

1. Příjmy, které pobírá rezident smluvního státu jako na veřejnosti vystupující umělec, jako divadelní, filmový, rozhlasový nebo televizní umělec nebo hudebník nebo jako sportovec z takovýchto osobně vykonávaných činností ve druhém smluvním státě, mohou být bez ohledu na ustanovení článků 14 a 15 zdaněny v tomto druhém státě.

2. Jestliže příjmy z činností osobně vykonávaných umělcem nebo sportovcem neplynou tomuto umělci nebo sportovci samému, nýbrž jiné osobě, mohou být tyto příjmy bez ohledu na ustanovení článků 7, 14 a 15 zdaněny ve smluvním státě, ve kterém umělec nebo sportovec vykonává svoji činnost.

3. Odstavce 1 a 2 se neuplatní na příjmy z činností vykonávaných umělci nebo sportovci, jestliže takovéto příjmy plynou přímo či nepřímo z podstatné části z veřejných fondů.

Čl.18 Penze

Penze a jiné podobné platy vyplácené z důvodu dřívějšího zaměstnání rezidentu jednoho smluvního státu podléhají s výhradou ustanovení článku 19 odst. 2 zdanění pouze v tomto státě.

Čl.19 Veřejné funkce

1. a) Platy, mzdy a ostatní podobné odměny jiné než penze vyplácené jedním smluvním státem, jeho nižším správním útvarem nebo místním úřadem fyzické osobě za služby prokazované tomuto státu, správnímu útvaru nebo úřadu podléhají zdanění pouze v tomto státě.

b) Tyto platy, mzdy a jiné podobné odměny však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže jsou služby prokazovány v tomto státě a fyzická osoba, která je rezidentem tohoto státu:

(i) je státním příslušníkem tohoto státu; nebo

(ii) se nestala rezidentem tohoto státu pouze za účelem poskytování služeb.

2. a) Jakékoliv penze vyplácené buď přímo, nebo z fondů, které zřídil některý smluvní stát, jeho nižší správní útvar nebo místní úřad, fyzické osobě za služby prokazované tomuto státu, jeho nižšímu správnímu útvaru nebo úřadu podléhají zdanění pouze v tomto státě.

b) Tyto penze však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže fyzická osoba je rezidentem a státním příslušníkem tohoto státu.

3. Ustanovení článků 15, 16 a 18 se použijí na platy, mzdy a jiné podobné odměny a penze za služby prokázané v souvislosti s průmyslovou nebo obchodní činností prováděnou jedním ze smluvních států, jeho nižším správním útvarem nebo místním úřadem.

Čl.20 Studenti

1. Platy, které student nebo učeň, který je nebo byl bezprostředně před svým příjezdem do jednoho smluvního státu rezidentem v druhém smluvním státě a který se zdržuje v prvně zmíněném státě pouze za účelem studia nebo výcviku, dostává na úhradu nákladů výživy, studia nebo výcviku, nebudou zdaněny v tomto státě za předpokladu, že takovéto platy plynou ze zdrojů mimo tento stát.

2. Pokud jde o studijní podpory, stipendia a odměny ze zaměstnání, na které se nevztahuje odstavec 1, bude mít student nebo učeň uvedený v odstavci 1 v průběhu studia nebo výcviku právo na stejné vynětí, úlevy nebo snížení daní, jaké náleží rezidentům státu, ve kterém se zdržuje.

Čl.21 Jiné příjmy

1. Příjmy rezidenta jednoho smluvního státu, ať mají zdroj kdekoli, o nichž se nepojednává v předcházejících článcích této smlouvy, podléhají zdanění pouze v tomto státě.

2. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije na příjmy, jiné než příjmy z nemovitého majetku, který je definován v článku 6 odst. 2, jestliže příjemce takových příjmů, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává průmyslovou nebo obchodní činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stále provozovny tam umístěné nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stále základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, pro které se příjmy platí, jsou skutečně spojeny s takovou stálou provozovnou nebo stálou základnou. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

Čl.22 Majetek

1. Majetek představovaný nemovitým majetkem uvedeným v článku 6, který vlastní rezident jednoho smluvního státu a který je umístěn ve druhém smluvním státě, může být zdaněn v tomto druhém státě.

2. Majetek představovaný movitým majetkem, který je částí provozního majetku stálé provozovny, kterou má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebo movitým majetkem, který přísluší ke stálé základně, kterou má rezident jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě k výkonu nezávislého povolání, může být zdaněn v tomto druhém státě.

3. Majetek představovaný loďmi, čluny a letadly, které jsou provozovány v mezinárodní dopravě, a movitým majetkem sloužícím k provozování takovýchto lodí, člunů a letadel podléhá zdanění pouze ve smluvním státě, ve kterém je umístěno skutečné vedení podniku.

4. Všechny ostatní části majetku rezidenta jednoho smluvního státu podléhají zdanění pouze v tomto státě.

Čl.23 Vyloučení dvojího zdanění

1. V případě České republiky bude dvojímu zdanění zamezeno následovně:

Česká republika může při ukládání daní svým rezidentům zahrnout do daňového základu, ze kterého jsou tyto daně ukládány, části příjmu nebo majetku, které v souladu s ustanoveními této smlouvy mohou být zdaněny také ve Švýcarsku, avšak povolí snížit částku daně vypočtené z tohoto základu o částku rovnající se dani zaplacené ve Švýcarsku. Částka, o kterou se daň sníží, však nepřesáhne tu část české daně vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjmy nebo majetek, které mohou být v souladu s ustanoveními této smlouvy zdaněny ve Švýcarsku.

Jestliže jsou v souladu s jakýmkoliv ustanovením této smlouvy příjmy, které pobírá, nebo majetek, který vlastní rezident České republiky, vyjmuty ze zdanění, může Česká republika při výpočtu částky daně z ostatních příjmů nebo z majetku takového rezidenta zohlednit vyňaté příjmy nebo majetek.

2. V případě Švýcarska bude dvojímu zdanění zamezeno následovně:

a) Jestliže rezident Švýcarska pobírá příjmy nebo vlastní majetek, který v souladu s ustanoveními této smlouvy může být zdaněn v České republice, Švýcarsko vyjme s výhradou ustanovení písmene b) takové příjmy nebo majetek ze zdanění, může však při výpočtu částky daně z ostatních příjmů nebo z majetku takového rezidenta použít sazbu daně, která by byla použita, kdyby vyjmuté příjmy nebo majetek nebyly takto vyjmuty. Avšak za předpokladu, že se vynětí použije na penze, které jsou uvedeny v článku 19, pouze pokud je zdanění těchto penzí Českou republikou prokázáno.

b) Jestliže rezident Švýcarska pobírá dividendy nebo licenční poplatky, které v souladu s ustanoveními článku 10 nebo 12 mohou být zdaněny v České republice, povolí Švýcarsko na základě žádosti úlevu tomuto rezidentu. Úleva může sestávat z:

- (i) odpočtu z daně z příjmu tohoto rezidenta v částce rovnající se dani ukládané v České republice v souladu s ustanoveními článku 10 nebo 12; takový odpočet však nepřesáhne tu část švýcarské daně vypočtené před tímto odpočtem, která je přiměřená příjmům, jež mohou být zdaněny v České republice; nebo
- (ii) paušálního snížení švýcarské daně určené standardními formuláři, které se vztahují k obecným principům o úlevách, o kterých pojednává bod (i); nebo
- (iii) částečného vynětí těchto dividend nebo licenčních poplatků ze švýcarské daně, v každém případě sestávajícího alespoň z odpočtu daně ukládané v České republice z hrubé částky dividend nebo licenčních poplatků.

Švýcarsko určí použitelnou úlevu a upraví postup v souladu se švýcarskými ustanoveními, která se vztahují k provádění mezinárodních dohod Švýcarské konfederace o zamezení dvojího zdanění.

Čl.24

Zákaz diskriminace

1. Státní příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobena v druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo povinnosti s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobena státní příslušníci tohoto druhého státu, kteří jsou ve stejné situaci. Toto ustanovení se bez ohledu na ustanovení článku 1 uplatní rovněž na osoby, které nejsou rezidenty jednoho nebo obou smluvních států.

2. Zdanění stálé provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepříznivější než zdanění podniků tohoto druhého státu, které vykonávají tytéž činnosti. Toto ustanovení nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal rezidentům druhého smluvního státu osobní úlevy, slevy a snížení daně z důvodu osobního stavu nebo povinností k rodině, které přiznává svým vlastním rezidentům.

3. Pokud se nebudou uplatňovat ustanovení článku 9, článku 11 odst. 4 nebo článku 12 odst. 6, budou úroky, licenční poplatky a jiné výlohy placené podnikem jednoho smluvního státu rezidentu druhého smluvního státu odčitatelné pro účely stanovení zdanitelných zisků tohoto podniku za stejných podmínek, jako kdyby byly placeny rezidentu prvně zmíněného státu. Podobně jakékoliv dluhy podniku jednoho smluvního státu vůči rezidentu druhého smluvního státu budou pro účely stanovení zdanitelného majetku takového podniku odčitatelné za stejných podmínek, jako kdyby byly smlouveny vůči rezidentu prvně zmíněného státu.

4. Podniky jednoho smluvního státu, jejichž jmění je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo vlastněno nebo kontrolováno jedním nebo více rezidenty druhého smluvního státu, nebudou podrobena v prvně zmíněném smluvním státě žádnému zdanění nebo povinnosti s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobena jiné podobné podniky prvně zmíněného státu.

5. Ustanovení tohoto článku se bez ohledu na ustanovení článku 2 vztahují na daně jakéhokoliv druhu a pojmenování.

Čl.25 Řešení případů dohodou

1. Jestliže se osoba domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států vedou nebo povedou u ní ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními této smlouvy, může nezávisle na opravných prostředcích, které poskytuje vnitrostátní právo těchto států, předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, jehož je rezidentem, nebo jestliže jeho případ spadá pod článek 24 odst. 1, úřadu toho smluvního státu, jehož je státním příslušníkem. Příklad musí být předložen do tří let od prvního oznámení opatření, které vede ke zdanění, jež není v souladu s ustanoveními této smlouvy.

2. Příslušný úřad se bude snažit, jestliže bude považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám schopen najít uspokojivé řešení, aby případ rozhodl vzájemnou dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se vyloučilo zdanění, které není ve shodě s touto smlouvou.

3. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit vzájemnou dohodou obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo aplikaci této smlouvy. Mohou rovněž konzultovat za účelem zamezení dvojímu zdanění v případech neupravených ve Smlouvě.

4. Příslušné úřady smluvních států mohou vejít v přímý styk za účelem dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců. Jestliže se ústní výměna názorů jeví pro dosažení dohody účelnou, může se taková výměna názorů uskutečnit prostřednictvím komise složené ze zástupců příslušných úřadů smluvních států.

Čl.26 Výměna informací

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat informace (pokud mají tyto informace k dispozici na základě svých daňových zákonů v normálním správním řízení), které jsou nutné pro aplikaci ustanovení této smlouvy, které se vztahují na daně, jež jsou předmětem této smlouvy. Veškeré takto sdělené informace budou udržovány v tajnosti a nebudou sděleny žádným jiným osobám než těm, které se zabývají vyměřováním a vybíráním daní, na něž se vztahuje tato smlouva. Nebude sdělena žádná informace, která by odhalila jakékoliv obchodní, podnikové, bankovní, průmyslové nebo profesní tajemství nebo obchodní postup.

2. Ustanovení tohoto článku nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají některému smluvnímu státu povinnost provést správní opatření, která by byla v rozporu s předpisy a praxí některého smluvního státu nebo která by byla v rozporu s jeho svrchovaností, bezpečností nebo veřejným pořádkem (ordre public) nebo by poskytovala podrobné popisy, které nejsou dosažitelné v souladu s jeho vlastními zákony nebo zákony toho státu, který podává žádost.

Čl.27

Diplomaté a konzulární úředníci

1. Nic v této smlouvě se nedotýká daňových výsad členů diplomatických misí nebo konzulárních úředníků podle obecných pravidel mezinárodního práva nebo podle ustanovení zvláštních dohod.

2. Bez ohledu na ustanovení článku 4 bude fyzická osoba, která je členem diplomatické mise nebo konzulárního úřadu jednoho smluvního státu umístěného v druhém smluvním státě nebo v třetím státě, považována pro účely této smlouvy za rezidenta vysílajícího státu, jestliže:

a) nepodléhá, v souladu s mezinárodním právem, v přijímacím státě zdanění z příjmů ze zdrojů mimo tento stát nebo z majetku umístěného mimo tento stát a

b) podléhá ve vysílajícím státě stejné daňové povinnosti ze svých celkových příjmů nebo z majetku, jakou mají rezidenti tohoto státu.

3. Smlouva se nevztahuje na mezinárodní organizace, jejich orgány nebo úředníky ani na osoby, které jsou členy diplomatické mise nebo konzulárního úřadu třetího státu přítomné v jednom smluvním státě a ne-jsou posuzovány v jednom nebo v druhém smluvním státě jako rezidenti, pokud jde o daně z příjmu nebo z majetku.

Čl.28

Vstup v platnost

1. Tato smlouva podléhá ratifikaci a ratifikační listiny budou vyměněny v Bernu co nejdříve.

2. Smlouva vstoupí v platnost výměnou ratifikačních listin a její ustanovení budou prováděna,

a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na částky vyplácené nebo připisované k prvnímu dni nebo později druhého měsíce následujícího po dni, v němž Smlouva vstoupí v platnost;

b) pokud jde o ostatní daně, pro daňová období počínající prvním dnem nebo po prvním dni ledna roku, v němž Smlouva vstoupí v platnost.

3. Ustanovení diplomatických nót vyměněných 26. dubna 1960 mezi Československem a Švýcarskou konfederací o zamezení dvojího zdanění podniků provozujících leteckou dopravu se ve vztahu mezi Českou republikou a Švýcarskem přestanou uplatňovat ode dne, kterým se začnou uplatňovat ustanovení této smlouvy.

Čl.29

Výpověď

Tato smlouva zůstane v platnosti, dokud nebude vypovězena některým smluvním státem. Každý smluvní stát může Smlouvu písemně vypovědět diplomatickou cestou nejméně šest měsíců před koncem každého kalendářního roku. V takovém případě se Smlouva přestane uplatňovat:

- a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na částky vyplácené nebo připisované k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dána výpověď;
- b) pokud jde o ostatní daně, pro daňová období počínající 1. ledna nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dána výpověď.

Na důkaz toho podepsaní, k tomu řádně zmocnění, podepsali tuto smlouvu.

Dáno v Praze ve dvojím vyhotovení dne 4. prosince 1995 v českém, německém a anglickém jazyce, přičemž všechny texty jsou autentické. V případě jakýchkoliv rozdílností výkladu mezi českým a německým textem bude rozhodující anglický text.

Za vládu České republiky:

Za Švýcarskou spolkovou radu:

Ing. Ivan Kočárník CSc. v. r.

Sylvia Pauli v. r.

místopředseda vlády a ministr financí

velvyslankyně

Protokol

Vláda České republiky a Švýcarská spolková rada se dohodly v Praze dne 4. prosince 1995 při podepsání smlouvy mezi těmito dvěma vládami o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku na následujících ustanoveních, která tvoří nedílnou součást uvedené smlouvy.

1. K článku 7

Pokud jde o článek 7 odst. 1 a 2, jestliže podnik jednoho smluvního státu prodává zboží nebo vykonává průmyslovou nebo obchodní činnost ve druhém státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, budou zisky této stálé provozovny stanoveny pouze na základě té části celkových příjmů, kterou lze přičíst vlastní činnosti stálé provozovny za takový prodej nebo průmyslovou či obchodní činnost.

V případě kontraktů na dozor, zásobování, instalaci nebo stavbu průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení nebo provozovny nebo na veřejné práce, kdy podnik má stálou provozovnu, nebudou zisky takové stálé provozovny stanoveny na základě celkového množství kontraktů, avšak budou stanoveny pouze na základě té části kontraktu, která je skutečně vykonávána stálou provozovnou ve státě, ve kterém je stálá provozovna umístěna.

Zisky vztahující se k té části kontraktu, která je vykonávána vedením podniku, podléhají zdanění pouze ve státě, ve kterém je tento podnik rezidentem.

2. K článku 12

Pokud jde o odstavce 2, rozumí se, že pokud Švýcarsko nevybírá podle svých vnitrostátních právních předpisů daň u zdroje z licenčních poplatků vyplácených nerezidentům, ustanovení odstavce 2 se nepoužijí a daň stanovená ve smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky zdroj, nepřesáhne 5 procent hrubé částky licenčních poplatků.

Dáno v Praze ve dvojím vyhotovení dne 4. prosince 1995 v českém, německém a anglickém jazyce, přičemž všechny texty jsou autentické. V případě jakýchkoliv rozdílností výkladu mezi německým a českým textem bude rozhodující anglický text.

Za vládu České republiky:

Za Švýcarskou spolkovou radu:

Ing. Ivan Kočárník CSc. v. r.

Sylvia Pauli v. r.

místopředseda vlády a ministr financí

velvyslankyně